

ДОПЪЛНЕНИЕ

ДОПЪЛНЕНИЕ

Допълнението е второстепенна част от групата на сказуемото.

Свързва се подчинително с него чрез:

■ **прилагане**

*бера цветя
чета книга
мисля глупости*

■ **предложно**

*Илизам с Петър.
Отивам при колега.*

■ **управление**

когато допълнението е изразено с лично местоимение, преходните глаголи диктуват винителен падеж на местоимението (*виждам го, срещам я, поздравявам ги*), когато глаголът е непреходен диктува дателен падеж (*обяснявам му, отговарям ѝ*)

ПРЯКО ДОПЪЛНЕНИЕ

Съществително или именна група, което е задължително пояснение на глагола и се свързва с глагола в глаголно словосъчетание, се нарича пряко допълнение. Съставните именни сказуеми не се разширяват с пряко допълнение.

*чета нов роман
пиша телеграма
ям бисквити
пие вода
купих два килограма домати
срещнах Мария
обичаше математиката
написаха две съчинения*

НЕПРЯКО ДОПЪЛНЕНИЕ

Предложна група, която е задължително пояснение на глагола и се свързва с глагола в глаголно словосъчетание, се нарича непряко допълнение.

*казах на Стефан
благодарих на Емилия
отговориха на въпроси
попитахме за тях
мислеше за нея*

УДВОЕНО ДОПЪЛНЕНИЕ

Специфична особеност на СБКЕ, за разлика от всички други славянски езици, е възможността в началото на изречението допълнението да се удвоява. Удвоеното допълнение е винаги в първа синтактична позиция.

Мене ме е страх.

===/===

На мене ми е студено.

===/=====

Удвояването може да стане с помощта на пълна + кратка форма на лични местоимения във В.п. или Д.п., или чрез име + кратка форма на лично местоимение във В.п.

Детето го е страх.

===/===

На Петър му се спи.

===/=====

Смесването на лични местоимения от различни падежи, в този вид конструкции, е недопустимо.

* *Аз ме е страх.*

* *Той му е студено.*